

**U mojoj duši sija svetlo
duboko ispod crne koprene,
što dublje tonem u tamni bezdan
bliže sam trenutku prosvetljenja.**

Bata Božanić

**ZAJEBANA
KNJIŽICA**

SADRŽAJ

O DRUŠTVENOJ IGRI.....	2
PRIČA O POČETKU.....	6
PRIČA O IZGUBLJENOM DODIRU.....	9
PRIČA O RATU.....	12
PRIČA O VOĐI, VRAČU, RATNIKU I RAVNOTEŽI.....	16
P. S.....	29
PRAVILA I SAVETI.....	30

O DRUŠTVENOJ IGRI

Zajeban igrač je igrač koga su već zajebali, a ti ne možeš da ga zajebeš sve i da hoćeš. Svet je pun zajebanih igrača. Kod nas Srba zajebati drugog je način života. Što Srbin može da te zajebe ne može niko drugi - osim Italijan, koji je još zajebaniji igrač.

I tako, čovek se nađe okružen zajebanom okolinom. Stalno se nalazi u nekakvim zajebanim situacijama.

Kad te zajebu a ti iz toga nešto naučiš onda postaneš zajeban igrač.
Ako ništa ne naučiš - ko da nisi ni zajeban.
Osnovnih pravila ima devet i nije loše da se znaju;

1. Nekad ne možeš izbeći rat*
2. U ratu nema pravila osim da je pobednik bolji
3. Svaki čovek ti je ravan onoliko koliko mu je realan strah od sukoba sa tobom
4. Oseti sistem hijerarhije i nađi sebi mesto
5. Brani slabijeg od nasilja do granice nasilja prema sebi (ne važi za ratnike)
6. Davanjem stvaraš i čuvaš saveznike.
7. Izdaja se kažnjava
8. Hvali i kudi najbolje što možeš
9. Dragost produžava život.

*sukob

Ko ga jebe, Jebo mu ja Mater,
Nabijem ga na kurac, Ko mu jebe mater,
Jebo Te, Zajebao si me, Najebao sam -
česti su izrazi u našem jeziku. Jako
dobro ilustruju stavove onog ko ih
izgovara, kada su u obliku retoričkih
pitanja kao i kada su u obliku tvrdnji -
zapovesti.

“Pička ti materina” može se
primiti kao:

- a) Zajebavanje
- b) Objava rata

Za zajebanog igrača pouzdano se
zna da može krenuti u rat bez objave
tako da se svaka ovakva njegova izjava
može protumačiti kao “ odgovori
ozbiljno ako smeš “. Neiskusni igrač
pretera u zajebavanju i bolno se priseti
pravila 1,2,3,4 i 5. Zajeban igrač zna da
proceni svoju snagu, tako da u
zajebavanju retko preteruje. Zna da
možeš, kad nekog zajebeš, tužno da se
prisetiš pravila 6 i 7. Njegov instikt
sledi pravila 8 i 9. On se uvek dobro zajebava.

Navedene psovke kao i more drugih, tako čestih u nas, slikaju onoga kome su upućene u definitivno neugodnoj situaciji. Recimo " Jedi govna ". One sa seksualnom tematikom posebno su delotvorne jer su seksualna privlačenja i odbijanja u jezgru svesti svakog čoveka a seksualne zabrane u korenu svake civilizacije. Da bi sve ovo dalje razjasnili moramo se vratiti na sami početak..

PRIČA O POČETKU

U davno vreme, ko zna zašto, u jednom čoporu dlakavih rodi se dvoje ćelavih. Ubrzo otkriše da su jako različiti i nepoželjni ostalima

a i da se brzo suše- tako da su uglavnom provodili dane na obližnjoj obali. Jednog predvečerja, kad su se vratili u logor zatekoše samo tinjavo ognjište. Čopor je otišao dalje. Sa poslednjim svetlom dana preseliše se na obalu i nesigurno prespavaše prvu noć sami, stisnuti pored vatre. Hrane je bilo u izobilju - u plićaku lagune ležalo je mnoštvo školjki koje su se lako otvarale kamenom. Dozivajući se dobiše imena. On je nju zvao Ljubav a ona njega Dodir. Ovo su izgovarali mnogo jednostavnije nego danas mi. Kad nisu bili u vodi provodili su vreme pripijeni jedno uz drugo-što zbog hladnoće što zbog ugodnosti blizine onog drugog. Vremenom dobiše tri kćeri. Najstariju nazvaše snaga, srednju Volja a najmlađu Pamet.

Jednog dana dok je Dodir skupljao školjke u laguni Snaga i Volja su se igrale na obali. Ljubav je ispred zaklona u nagnutoj steni došla poluzaspalu bebu spremajući se da devojčicama otvori nekoliko školjki jer ove još uvek nisu to mogle same. Dok su čeprkale po šljunku sestrama privuče pažnju svetlucanje. Za trenutak su zbunjeno stajale a onda Volja ispruži ruku i dohvati blistavi kamen boje sunca. Starija i hitrija snaga privučena sjajem istrgnu joj kamen i oseti da je teži i topliji od ostalih. Ne mogavši da dohvati kamen Volja kriknu i obema rukama ščepa snagu za dugačku dlaku koja je ovoj rasla iz glave. Inače su po ostatku tela obe bile ćelave kao i roditelji. Iznenadjena Snaga ispusti kamen i uzvratu Volji istom merom. Nasta čupanje. Iako je Snaga cimala Volju levo-desno, ova nije popuštala ni za dlaku. Posle nekog vremena Snaga popusti i klonu.

Volja se dokopala kamena ali pošto se
malopredašnji događaj mogao lako
ponoviti odnese ga kod majke. Ljubav je
inače zaustavljala devojčice kad
postanu jedna prema drugoj previše grube.
Kasnije su puno koristili taj
kamen jer se najlakše oštario.
Pamet mu je dala ime "Moć".
Snaga je od tada slušala Volju.
Svaki njen krik mogao je biti najava
neugodne situacije sa čupanjem za kosu.
Najčešće je poslušala i kasnije, kada su
se pojavili Tuga, Rat, Bol i Strah a to
ćemo videti i u priči o izgubljenom Dodiru.

PRIČA O IZGUBLJENOM DODIRU

U jedno oblačno popodne vraćao se Dodir iz vode. Pamet je opet počela staru igru. Pljeskala je rukama i ponavljala nekoliko glasova. Volji se to sviđalo pa se posle nekog vremena igrala u društvu a sama sa sobom. Snaga ju je kao i obično pratila dok se ova ne zasiti. Volela je blizinu Volje a i Pameti osim kad joj se ova rugala. Ovu igru su zvale "Igra". Otkako su počele kiše nisu se selili. Oko skloništa od lišća u šupljoj steni ležale su gomile ljušturaškoljki gotovo da nije bilo u zalivu. Ljubav se upravo vratila iz šume noseći nekoliko grana sa bobicama. Umorna, teško je disala i sporo se kretala sa velikim stomakom. Tih dana ponekad joj je bilo muka li sad je, i posle bobica, bila gladna za dvoje. Očekivala je Dodira gledajući odsjaj Moći u njegovoj ruci.

Devojčice su se rado igrale tim
kamenom a Dodir je njime lovio sitne životinje.
Dobro ugruvan i izgreban od
talasa Dodir joj prinese ulovljenog
raka. Razočarana mršavim plenom
Ljubav oseti da joj je muka, pljunu i
okrenu mu leđa. Dodir ispusti Moć i
pokuša da je zagrli a ona ga odgurnu i
opet mu okrete leđa. Jedno vreme se
uznemireno muvao oko nje a onda otrča
do obale. Devojčice su videle kad je
ušao u vodu.

Išao je sve dalje dok se od njega
nije videla samo tačkica. Krenuo je
dublje, gde je još bilo školjki. Talasi
su bili sve veći a on je bio sve dalje.
Samo što su Ljubav, Snaga, Volja i
Pamet počele da ga dozivaju izgubi se sa
horizonta. Bile su jake oseke.
Te večeri su cvokotale stisnute
pored plamička u mraku kišne noći.
Nije više bilo topline i zaštite
velikog Dodirovog tela.
Ubrzo se rodila još jedna
devojčica. Kiše su prošle ali su kapi sa

majčinog lica stalno padale na bebu, u čijim je očima Ljubav videla izgubljenog Dodira. Bila je jako mršava kad se dete rodilo. Malo je jela i grudi su joj bile usahle. Beba je stalno plakala. Dale su joj ime Tuga. Noću su je grejale među sobom.

Jedne noći Snaga se sa vriskom probudila: Tuga je bila hladna. Ljubav je privila, dugo je grejala i duvala joj u lice da je probudi. Još neko vreme nosila je sa sobom.

Ostavile su je kod pognutog drveta pošto su joj dale vodu sa lica.

PRIČA O RATU

Sunce je pržilo dok su devojčice plivale u plićaku. Snaga je prva naučila da pliva pošto je neoprezno slušajući pamet ugazila u dubinu. Kako je pre toga već ronila u plićaku nekako se dokopala ispružene Voljine ruke. Nakon kratkog iznenadjenog ćutanja Volja se nasmejala a sestre za njom. Ubrzo su sve tri proplivale. Volja je obično nosila Moć. Danas su joj ga sestre u igri otele i dobacivale se dok je Volja plivala od jedne do druge. Glasno su se smejale. Ljubav ih je gledala i tiho se smejala sa njima. Posle gubitka Dodira i Tuge došo je sunce, pa kiše, pa opet Sunce. Skoro su se doselile i obala je bila puna školjki a šuma pitke vode i plodova. Opet je izgledala kao pre, samo joj je lice bilo drugačije. Često je gledala u pučinu i čekala. Ponekad su devojčice plakale sa njom a ona se sa njima ponekad smejala. Dok ih je gledala prišla je plićaku, sagla se i počela da se umiva.

Dlakavom rukom rasklonio je lišće i zurio u blještavu obalu. Mladunčad su u vodi bacala jedno drugom svetlost koju je kratko pratio pogledom. Zatim se vratio na grudi. Bile su veće nego u jedne ženke iz njegovog čopora. Već je bio siguran da nema mužjaka u okolini ali je ostala nelagodnost od vode i otvorenog prostora. Bio je šumsko biće.

Grudi su se okrenule i Guzica je prišla vodi. Sagla se i ispod nje je provirilo Ono. Osetio je čvrstinu među preponama. Kad je Ono počelo da se ljulja, Rat nije mogao a da ne potrči dahćući prema njoj.

Vrisak privuče pažnju devojčica. Ljubav je čula disanje kad je već bilo jako blizu. Inače je slabo videla. Kad je pokušala da beži dlakavi stvor je uhvatio za kosu i bacio na obalu. Gledale su je prignječenu uz veliki kamen i čule krike isprekidane trzajima. Stajale su u vodi dugo pošto je Ljubav ostala da leži

jecajući sama na obali. Privučen sjajem Moći dlakavi je krenuo prema njima ali je režeći ustuknuo čim je ugazio u vodu. Ubrzo je nestao u šumi. Izašle su tek kad ih je Ljubav pozvala.

Devojčice su volele da se igraju jezikom. U igri su stvari dobijale imena. jednog dana Volja je otkrila da slušajući pamet i ne okrećući se može da vidi njenim očima. Od tada su se često igrale “donesi...” i “idi do...” Snaga je u ovim igrama volela da žmureći sluša i pogađa šta je videla Volja. Često je grešila pa joj se Pamet smejala. Snaga bi tada poželela da je povuče za kosu ali nije smela od Volje, koja je imala najtvrdju glavu. Jednom je Pamet od Snage dobila pljusku - kada je viknula “Rat!” i smejala se dok su se ostale tri sjurile u vodu. Volja je tad nije branila.

Obično bi na vreme primetile Rata i
Ljubav je sa njima bežala u sigurnost
vode. Osim dva puta kad je išla u šumu
da pije rosu sa lišća.
Bio je mnogo tiši od drugih
zveri i umeo je satima da čeka. Iskočio
bi pored nje i duboko izdahnuo. Ona je
tada stajala ukočena i nesposobna da se
pomeri. Nije se branila.
Tih dana se sa vriskom budila iz
sna. Posle su sve četiri drhteći
cvilile u mraku. Preselile su se iako se
još nisu završile kiše.
Ubrzo su se rodili blizanci.
Nazvaše ih Bol i Strah.

PRIČA O VOĐI, VRAČU, RATNIKU I RAVNOTEŽI

Kosa Ljubavi bila je potpuno bela. Kao i obično čučala je na obali, gledala u daljinu i nešto čekala. Vođa je tad bio dete, ali se te večeri dobro sećao. Pored Ljubavi je devojčica čudno stajala na uskom kamenu. Odavno je očekivao da padne. Zvali su je Ravnoteža jer je najbolje igrala tu igru. Otkad je Vođa skoro do smrti istukao Snaginog sina, veliko maljavo dete koje su zvale Ratnik, Ljubav je danju čuvala decu. Slabo je videla i nije više mogla u vodu, tako da je i jela sa decom. Od nje nisu smeli da se tuku. Nekoliko puta im je zavrtala uši tako da su morali da je slušaju i na njen uzvik smesta da prekinu igru ako postane previše gruba. Svi su je slušali i kad je sudila u igri Ravnoteže. Pamet se spremala za spavanje i dozivala je svoju decu. Vrač je bio mali i još nije imao ime. Kad se Ravnoteža

ispravila ustao je i krenuo sa sestrom kod majke. Strah se već izležavao u njihovom leglu od lišća. Pogledom je pratio Bola. Vođa je ličio na Bola, samo nije bio tako dlakav. Kad je Bol spavao u Voljinom leglu Vođa i sestre su izbegavale njegov tvrdi i dlakavi dodir i stiskali se uz majku. Samo Ravnoteža ga nije uvek izbegavala. Večeras je pokušao da priđe Volji i da je zagolica. Tako je uspevaao da je prevari i da se pripije uz nju. Tada bi ga puštala u svoje leglo. Sada je preteći stiskala Moć a Bol je dobro znao kako jako ona udara tim kamenom. Okrenuo se Snagi. Frktala je na njega, znači sve tri sestre su ga odbile. Bile su jače od njega. Besno je krenuo prema Strahu koji poče da cvili. Opet će ga odvući i ugurati mu ono. Strah je već počeo glasno da plače. Sestre njega nikad nisu branile kada bi se otimao Bol bi mu opet napunio usta govrima.

Ali Bol iznenada zastade i
okrenu se Ljubavi. Otkad su videli da
ne mogu svi da stanu pod jedan zaklon
ona je spavala kod ćerke bez muškarca.
Uvek je legala poslednja.
Kada je Bol kezeći se pošao
prema njima Vođa je otrčao do majke.
Prvi put je Bol ovako prišao Ljubavi.
Uhvatio je za kosu i povukao za sobom.
Ona iznenađeno vrisnu. Vođa je tad prvi
put čuo reč "Rat".
Sestre se zglodaše. U detinjstvu
su na ovu reč bežale u vodu. Ljubav je
nastavila da vrišti. Snaga se prva
pokrenula i skočila na Bola. Taman
kad je on odgurnuo natrča Volja i
zamahnu kamenom. Moć ostade u
Bolovoj glavi i on polako pade.
Ljubav je još uvek jecala kad je
Vođa pritrčao majci i zagrlio je drhteći.
Pamet je polako izvukla kamen.
Bolovo lice bilo je mrtvo.

Vođa je ugledao svoje mrtvo lice i
trgao se iz sna otvorenih očiju. Sedeo je
u krugu i posmatrao igru. Snaga, Volja
i Pamet su, više pokretom nego rečima,
prikazivale unucima kako je iz šume
iskočio Rat i napao Majku a one ga
ubile Kamenom. Nisu više išle u vodu,
bile su debele i stalno su bile sa
decom. Nekad su igrale i o Dodiru,
svacijem ocu koji će se vratiti i svi će
biti siti, ugrejani i bezbedni. Sva su
deca tada plakala da njima.
Vrač je sedeo sa druge strane,
udarao kamenom o kamen i gledao ga
svojim hladnim očima. Vođa skloni
pogled. Učinilo mu se da ima veliku
prazninu u stomaku i jedva je savladao
drhtanje. Oči su bile mrtve još otkad je
Vrača ujela zmija.
Ravnoteža je sa Ratnikom
dolazila iz šume. Često su se tamo sami
igrali. Večeras više neće spavati sa
majkom, a Vođa je znao da neće ni sa njim.
Osećao je da ne može izaći iz igre sa Vračem.

Kada su krenuli prema krivom drvetu sestre prekinuše igru i pođoše za njima. Deca su ih pratila. Strah je ostao da glođe ostatke večere koje mu je Pamet bacila. Kad ga je izbacila nijedno leglo nije htelo da ga primi i spavao je sam. Stalno je kašljao. Vođa i Vrač su se pribižavali velikoj grani nad liticom. Ravnoteža je rukom pokazala to mesto kada je trealo da se odluči za jednog od njih dvojice. Nasmejala se i rekla: "Moja igra. Tamo." Nekada su voleli da igraju njenu igru, stajanje na panju i gurkanje saigrača. Ko prvi padne mogao je sa sobom povući drugog. Ljubav je nepogrešivo pokazivala pobednika dok je mogla da prati seobe. Onda je jednom zastala i pokazala rukom da idu, da će ih stići. Više je nisu videli. Vođa nije osećao noge dok je prilazio ivici provalije. Već je imao leglo sa dve žene i decom ali Volja je htela da Ravnoteža bude kod njega. Nosio je Moć i svi su ga slušali, tako da se iznenadio kada je i Vrač zatražio devojkju.

Nije imao ženu i Pamet je stala uz njega.
Volja je onda upitala Ravnotežu da se
odluči i jako se inenadila odgovorom.
Vrač je odmah pristao.
Vođa je osećao kako kolena
počinju da mu se tresu. Više mu nije
bilo stalo do Ravnoteže ali ako sad
odustane svi će mu se smejati i zvaće ga
Strahovim imenom.
Vrač je hodao pored njega i
činilo se da ne diše. Oduvek je bio
ćutljiv i jedini je spavao i danju.
Ravnoteža se nekad rado sa njim igrala
ali otkad su joj porasle grudi stalno je
sa Ratnikom odlazila na skrivena
mesta. Vrača je ujela zmija kad ih je
krišom pratio. Već su ga bili
oplakali kad se osvestio a onda su
slušali o njegovom putovanju u svet sa
one strane i susretu sa Dodirom. Deca
su se stisla uz majke kad su njegovom
licu videla likove strašnih demona koje
je usput sreo. Od tada su svi izbegavali
da ga pogledaju u oči ali su ga pažljivo
slušali jer je često rekao što se posle desilo.

Vođi postade jako hladno a
praznina u stomaku postajala je sve veća.
Došli su do drveta nadvijenog nad
ponorom i on pogleda dole u oštro
stenje koje su zapljuskivali talasi.
Nije mogao da udahne i smrači mu se pred očima.

U vedroj noći Vrač je posmatrao
svetla na nebu. Zvao ih je zvezdama i one
su mu pokazivale kad će početi kiša.
Danas je Vođa dao Moć i svoje ime
najjačem sinu a on se spremao da
izabranog uputi u svoje tajne. Već dugo
ih je nosio sa sobom i osećao je da neće
pratiti sledeću seobu. Iz mraka do
njega dopre devojački smeh i donese mu
pred oči Ravnotežino lice.
Bio je sitno i kržljivo dete i ona
mu se smejala kad je zaostajao u igrama,
ali pošto je stalno počinjao nove
uspevao je da privuče njen pogled.
Videla je ugodne slike uvek kad ga je slušala.
Ali svi su uvek slušali oštre
Vođine reči i išli za njim. Nekoliko
Putu Vrač je osetio od njega isto kao kad

ga je Bol u detinjstvu pričepio. Vođa je ličio na Bola sa svojim crnim spuštenim i povezanim obrvama. Drugi Bolov sin Ratnik ličio je na majku Snagu. Gledao je Vođu širom otvorenih očiju i tada je malo podsećao na Straha koga je Vrač inače rado pratio. Ravnoteža je imitirala Vrača kako dignuth obrva ukočeno gleda u nešto. Često je igrao igru slika pred očima. Ravnoteža bi mu se tad rugala: "Vrač misli" i onda bi mu se smejali. To je bilo neugodno skoro kao Bol koji je morao puno da trpi kad ga je ujela zmija. Kad se oporavio svi su ga pogledali Strahovim očima. Njemu se to svidelo pa im je ispričao još nekoliko strašnih slika. I Vođa ga je tada dugo slušao. Posle je počeo ponekad da peva strašne prizore udarajući kamenom o kamen stalno isto. Ravnoteža i ostali su ga pažljivo slušali i to mu je bilo jako prijatno. Onda bi im kazao šta pokazuju zvede o početku kiša, a zvezde nikad nisu pogrešile.

Ravnoteža je imala najprijatniji
dodir i želeo je da spava kraj njega. Kad
je pokazala prema krivom drvetu morao
je da pristane jer jedino tako je izbegao
rat sa Vođom. A dobro se sećao šta je
Bol činio njegovom ocu Strahu.
Pogledao je ravnotežu i jedva zadržao
suze. Snaga, Volja i pamet su pominjale
Tugu ponekad kad su plakale. On zadržao
u sebi to ime videći Ravnotežu kako se
smeši Ratniku.
Nerado je prišao ivici litice jer
je znao da će onaj ko izgubi povući
protivnika sa sobom. Vođa iznenada
posrnu i on ga pridrža, trgnu se i
obojica padoše na leđa. Video je
zatvorene Vođine oči. I on se pravio da
spava kad su ostali pritrčali.
Vođa je polako počeo da se budi
i Vrač očajnički progovori.
Otpevao je kako ih je ptica – zmija
odvela kod velikog oca Dodira. Kako je
Vrač puzao do njega (svi su se smejali ovom
prizoru). Kako je Vođa uspravno prišao
gledajući ga pravo u oči (svi se pognuše

od straha i tako pogledaše Vođu). On je prvo zbunjeno ćutao a onda poće i on da odobrava priću.

Dodir je onda besno oterao Vrača a Vođi majčinski blago rekao da su ravnoteža i on iz istog legla, da su dugo spavali zajedno i da sad treba malo i sa Vračem.

Vođa je ovaj deo priče nerado prihvatio i pridružio se Volji i Pameti. One više nisu mogle da nešto zabranjuju sinovima tako da sa olakšanjem doćekaše da se ovi ne penju na brvno. Zatim Dodir reće da jedna žena treba da spava samo sa jednim ćovekom. Svi ućutaše a Vrač se već uplaši da je preterao i da će morati nad provaliju kad Snaga oduševljeno ovo prihvati i povuće ostale.

Iako su se sestre na dan Bolove smrti dogovorile da neće spavati sa odraslim sinovima Snaga je spavala sa Ratnikom i imala sa njim dve kćeri. Sestre su na ovo ćutale. Bila je već stara i nepoželjna i nije trpela drugu ženu u svom leglu.

Smetao joj je miris Ravnoteže koji je Ratnik stalno donosio sa sobom. Radovala se kad je Dodir zapretio ženi koja spava sa više muškaraca. Vođa se malo nećkao ali se odorovoljio kad ih je Dodir podsetio da Vođi pripada Moć i da mora da se sluša.

Te večeri Ravnoteža je spavala sa Vračem. Mnogo mu je ugodila. Danima je bio kao opijen. Onda je iznenada osetio da Ravnoteža donosi miris Ratnika a zatim i Vođin. Postala mu je prljava ali ipak mu je dobro ugađala.

Jedne večeri Ravnoteža i Ratnik se nikako nisu vraćali iz šume i svi su pošli sa vođom i Vračem da ih traže. Nađoše ih u šumarku gde su iscrpljeni i zagrljeni zaspali.

Vrač poče glasno da plače. Dobro se sećao tog zvuka kad je Strah gorko plakao u noći uz glasne Bolove uzdahe. Ubrzo se onesvesti i progovori Dodirovim glasom. Dodir ih je besno odgurnuo i rekao da ih neće braniti ako ih i sutra pojedu demoni. Prljavi su jer

među sobom imaju prljavu ženu.
Ravnoteža je inače retko išla u vodu
i dobila je neki neugodan kiselkasti
miris.
Vrač se onda onesvesti i opet poče
tužno da plače. Zvezde su ga upozoravale
ali on, eto, nije hteo da sluša.
Sada će ih sve pojesti demoni.
I Snaga i Volja i Pamet bile su
ljute na Ravnotežu. Poslednje dve zato
što im zamalo nije poslala sinove na
brvno a Snaga zato što joj je Ratnik
preneo njen neugodni miris.
Vrač je kasnije sa ivice pogledao
u dubinu i zapamtio Ravnotežino
mrtvo lice na čudno iskrivljenoj glavi.
Sutradan su se preselili.
Stari Vrač rasprši ovo sećanje i
pođe u ležaj gde ga je čekala žena. Na
rastanku dodirnu sedokosog Ratnika po
ramenu. Nekoliko dana posle presude
Ravnoteži našli su ujutro mrtvu Snagu

sa plavim otiscima prstiju oko vrata.
Vrač je video da je to kazna demonu zato
što je spavala sa sinom. Volja i Pamet
su se pogledale i kazale: "Bila je reč".
Večeras su starci opet sedeli na
obali i gledali uspomene. U njima su
mnoga lica bila mrtva i očekivali su
da im se uskoro negde pridruže.

P.S. Drugi deo ove knjige završava se sa devet saveta:

1. Razmenjuj emocije
2. Upoznaj ljude oko sebe
3. Plaši se jačeg – poštuj slabijeg
4. Nađi nekog ko te voli
5. Bolje odmetnik nego otpadnik
6. Pridobij navijače
- sudije su ionako dripci
7. Čuvaj tajne
8. Laži samo kad moraš.
Savladaj potrebu.
9. Veruj u Dobro, u Ljubav i u Sebe.

Pravila i saveti zajedno glase:

1. Svaki čovek ti je brat – nekad ne možeš izbeći rat. Razmenjuj emocije.
2. U ratu nema pravila osim da je pobednik bolji. Upoznaj ljude oko sebe.
3. Svaki čovek ti je ravan onoliko koliko mu je realan strah od sukoba sa tobom. Plaši se jačeg – poštuju slabijeg.
4. Oseti sistem hijerarhije i nađi sebi mesto. Nadji nekog ko te voli.
5. Brani slabijeg od nasilja do granice nasilja prema sebi. Bolje odmetnik nego otpadnik.
6. Davanjem od ljudi stvaráš i čuvaš saveznike. Pridobij navijače – sudije su ionako dripći.
7. Izdaja se kažnjava. Čuvaj tajne.
8. Sudi najbolje što možeš – laži kad moraš. Dobro proceni rizik.
9. Veruj u Dobro, u Ljubav i u Sebe. Sačuvaj vedrinu. Dragost produžava život.